

РЕШЕНИЕ

№ 5468

гр. София, 27.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 68 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и осми февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: АДЕЛИНА Н. АНДРЕЕВА

при участието на секретаря В.А. ЯН. ВАСИЛЕВА
като разгледа докладваното от АДЕЛИНА Н. АНДРЕЕВА Гражданско дело № 20211110167099 по описа за 2021 година

При условията на субективно (чл.215 ГПК) и обективно (чл.210,ал.1 ГПК) кумулативно съединяване са предявени *положителни установителни иски* по чл. 422 ГПК във връзка с чл.415,ал.1 ГПК във връзка с чл.79,ал.1, предл.1 ЗЗД във връзка с чл.150 ЗЕ и чл.86,ал.1 ЗЗД.

С исковата молба **ищецът „ТЕАД** е предявил установителни иски *да бъде признато със сила на присъдено нещо*, че всеки от двамата ответници му дължи , т.е. при условията на *РАЗДЕЛНОСТ* следните суми, му дължи следните суми :

1) ответникът А. К. И. дължи сумите : **337,24 лв.**, представляващи *4/18 части от стойността на доставена , но неизплатена топлинна енергия* за топлоснабден имот, находящ се в гр. София, ж.к. *** с абонатен № *** по договорни отношения между страните през периода **от 01.05.2016г. до 30.04.2019г.; 49,63 лв.**, представляващи *4/18 части от мораторната лихва* върху цената на топлоенергията за периода **от 15.09.2017г. до 21.05.2020г. ; 9,77 лв.**, представляващи *4/18 части от цената на услугата „дялово разпределение”* за същия имот през периода **от 01.02.2017г. до 30.04.2019г. , и 1,86 лв.**, представляващи *4/18 части от мораторната лихва* върху цената на услугата „дялово разпределение” за периода **от 31.03.2017г. до 21.05.2020г.**, заедно със законната лихва върху главниците от 02.06.2020г. до окончателното плащане, *за които е издадена заповед за изпълнение по чл.410 ГПК по заповедното гр.д. № 21351/2021г. по описа на СРС, 68 състав , и*

2) ответникът В. К. И. дължи сумите : **337,24 лв**, представляващи 4/18 части от стойността на доставена , но неизплатена топлинна енергия за топлоснабден имот, находящ се в гр. София, ж.к. *** с абонатен № *** по договорни отношения между страните през периода **от 01.05.2016г. до 30.04.2019г.**; **49,63 лв**, представляващи 4/18 части от мораторната лихва върху цената на топлоенергията за периода **от 15.09.2017г. до 21.05.2020г.**; **9,77 лв**, представляващи 4/18 части от цената на услугата „дялово разпределение” за същия имот през периода **от 01.02.2017г. до 30.04.2019г.** , и **1,86 лв**, представляващи 4/18 части от мораторната лихва върху цената на услугата „дялово разпределение” за периода **от 31.03.2017г. до 21.05.2020г.**, заедно със законната лихва върху главниците от 02.06.2020г. до окончателното плащане, за които е издадена заповед за изпълнение по чл.410 ГПК по заповедното гр.д. № 21351/2021г. по описа на СРС, 68 състав.

В хода на съдебното производство пълномощниците на ищеца поддържат исковете. При устните състезания в заседанието на 28.02.2024г. юрисконсулт на ищеца е пладирал за уважаване на исковете.

Ответникът А. К. И. не е представил в срока по чл.131,ал.1 ГПК отговор на исквата молба.

В първото открито съдебно заседание на 31.05.2024г.ответникът А. К. И. не е изразил изрично становище по исковете , но е посочил , че не живее в процесното жилище, няма достъп до него и не знае какви суми се дължат на ищцовото дружество , като не оспорва начислените суми.

В останалите заседания , включително в заседанието на 28.02.2024г., в което е даден ход по същество на делото , ответникът А. К. И. не се е явил и не е изпратил представител.

Ответникът В. К. И. оспорва предявените искове видно от изявленията на назначения му особен представител по чл.47,ал.6, предл.2 ГПК – адвокат М. С. в представения на 11.07.2022г. отговор на исквата молба. Посочва се , че по делото не е доказано ответникът В. К. И. да е собственик на имота или да притежава друго вещно право върху имота. Предявено е възражение за изтекла погасителна давност на част от претендираните вземания.

В хода на съдебното производство назначеният особен представител на ответника В. К. И. поддържа оспорването на исковете. При устните състезания в заседанието на 28.02.2024г. представителят на ответника В. К. И. е пледирал за отхвърляне на исковете.

Подпомагащата страна „Т.С.”ЕООД (коноституирана с определението по чл.140 ГПК-б.с.) не изразява становище по исковете, не изпраща представител по делото , но представя писмени доказателства.

Софийски районен съд , 68 състав като проучи събраните по делото доказателства и като обсъди доводите на страните по реда на чл.12 ГПК и чл.235,ал.2 ГПК намира за установено следното :

Относно допустимостта на исковете :

Предявените установителни искиове са ДОПУСТИМИ.

За ищеца е налице правен интерес от предявяването им , тъй като това е негово задължение по чл.415,ал.1 ГПК поради *оспорването* в срока по чл.414,ал.2 ГПК от двамата длъжници на издадената заповед за изпълнение по чл.410 ГПК в заповедното гр.д. № 21351/2020г. по описа на СРС, 68 състав. Според изричните разпоредби на чл.416,изр.1 ГПК/редакция – ДВ, бр. 42/2009г. / и чл.422,ал.1 ГПК искът по чл.415,ал.1 ГПК е *установителен* , а не осъдителен.

По заповедното гр.д. № 21351/2020г. е издадена заповед по чл.410 ГПК срещу *четирима длъжници* – В.М.С.Г. А. К. И., Д К. И. и В. К. И. , но *само А. К. И. и В. К. И.* са предявили възражение по чл.414 ГПК срещу заповедта, поради което заявителят е предявил установителни искиове по чл.422 ГПК само срещу тези двама длъжници.

С определение № 20199644/18.10.2021г. е *прекратено* заповедното гр.д. № 21351/2020г. *по отношение на длъжницата В.М.С.Г.* поради плащането на всички дължими от нея суми. Като необжалвано от заявителя това определение е влязло в сила.

Длъжникът *Д К. И.* не е предявил възражение против заповедта , поради което е издаден *изпълнителен лист по чл.416 ГПК* на заявителя за сумите , присъдени му със заповедта по чл.410 ГПК спрямо този длъжник.

Приключването на заповедното гр.д. № 21351/2020г. по отношение на двама от длъжниците не е процесуална пречка за допустимостта на предявените установителни искиове по чл.422 ГПК срещу останалите двама длъжници , които са оспорили заповедта по чл.410 ГПК с възражения по чл.415 ГПК.

Относно основателността на исковете :

Предявените искиове са НЕОСНОВАТЕЛНИ.

Ищцовата страна (чиято е доказателствената тежест, съгласно чл.154, ал.1 ГПК и чл.8,ал.2 ГПК) не е доказала по безспорен и категоричен начин , чрез т.нар. пълно доказване (изключващо всякакво съмнение) , че през процесния период от месец 05.2016г. до месец 04.2019г. между ищцовото дружество и всеки от двамата ответници са съществували *правоотношения* за доставяне на топлоенергия, т.е. по делото не е установено по безспорен начин, чрез т.нар. пълно доказване, че всеки от двамата ответници е бил „*клиент на топлинна енергия*” по смисъла на чл.153,ал.1 ЗЕ/редакция ДВ, бр.54/2012г./, доставена през процесния период в процесния апартамент. Не са представени надлежни доказателства относно тези факти, независимо че ищецът обосновава пасивната легитимация на всеки от двамата ответници по предявените от него искиове именно с твърдението, че са били неизправни страни по съществували правоотношения , по силата на които ползвали доставяна им топлинна енергия срещу задълженията да заплащат цената ѝ.

По делото не са представени нито *писмени договори* между ищеца и ответниците за продажба на топлинна енергия, нито *заявления за откриване на съответни партиди* за имота на имената на ответниците , нито доказателства, че ответниците са били

съсобственици или *ползватели* на процесния имот през процесния период от 01.05.2016г. до 30.04.2019г. , за да се приеме , че всеки от тях е бил „клиент на топлинна енергия” по смисъла на чл.153,ал.1 ЗЕ/редакция ДВ, бр.54/2012г./

По делото не са представени никакви доказателства за правото на собственост на двамата ответници върху процесния имот. С исковата молба е представен нотариален акт № 60/08.03.2005г. , том I, рег. № 2091, дело № 57/2005г. на нотариус В.а Връблянска за учредяване на нотариална ипотека, от който се установява , че *процесния апартамент е собственост на лицата К.И.Д. и С.С.Г.Д.* Същото е видно и от предсатвените по делото Договор за замяна на недвижим държавен имот от 02.11.1988г. и Акт за узаконяване № 115/04.04.1995г. на ТОА – Връбница. Не са представени обаче надлежни доказателства за правоприемство между посочените две лица – собственици на имота и всеки от двамата ответници. Няма представени надлежни доказателства за смъртта на К.И.Д. и С.С.Г.Д. Не са представени удостоверения за наследници на К.И.Д. и С.С.Г.Д. от които да са видни датите на смъртта на всеки от тях , както и , че двамата ответници са наследници по закон на посочените лица. По делото няма никакви данни и за осъществени сделки по прехвърляне на идеални части от правото на собственост върху процесния имот между К.И.Д. и С.С.Г.Д.и всеки от двамата ответници , т.е. не е доказано и частно правопроемство между тях.

Приетите в съдебното заседание на 27.10.2023г. заключения на вещите лица по съдебно-техническата и по съдебно-счетоводната експертиза също не могат да бъдат доказателство за съществуването на правоотношение между ищеца и ответниците и за ползването от ответниците на топлоенергия през процесния период от 01.05.2016г. до 30.04.2019г. в процесния имот. Това е така , тъй като вещите лица са изготвили заключенията само по представените по делото документи , които по изложените по-горе причини не удостоверяват ползването на топлинна енергия от ответниците през посочения период, както и на документация при ищеца, която обаче не е представена по делото. А и наличието на правоотношение между страните по делото е юридически въпрос, който не е от компетентността на вещите лица.

Възникването и съществуването на твърдяното от ищеца *правоотношение* между страните за ползването от ответника на топлоенергия и *ползването* на топлоенергия от ответниците през процесния период не са безспорни факти по делото - ответниците не признават тези факти , дори ги оспорват според изявленията им по делото. Поради изложените причини наличието на договорни правоотношения между страните и осъществяването на ползването на топлоенергия от ответниците не могат да бъдат обявени от съда за ненуждаещи се от доказване обстоятелства по аргумент от чл.153 ГПК.

По предявените иски *доказателствената тежест е за ищеца* , което означава , че *не ответниците трябва да доказват, че не са били собственици и ползватели на имота през съответния период , а ищецът трябва да докаже и то при условията на пълно доказване (изключващо всякакво съмнение), че ответниците са били съсобственици или поне ползватели на имота.* По настоящото дело ищецът не е представил надлежни писмени

доказателства , че ответниците са били собственици на процесния апартамент през периода от 01.05.2016г. до 30.04.2019г. По делото няма надлежни доказателства и , че ответниците са били ползватели на този имот през посочения период.

Предвид изложеното по делото не е доказано съществуването на договорни правоотношения между ищеца и ответниците за продажба на топлинна енергия през процесния период в процесния имот , както и ползването от ответниците на тази топлинна енергия.. Следователно **не е доказана пасивната материално-правна легитимация** на ответниците по предявените установителни иски, която е едно от условията за тяхната основателност.

Тъй като се касае за липса на материално-правна , а не на процесуална легитимация производството по делото не следва да се прекратява , а предявените иски следва да бъдат отхвърлени. Това е така , тъй като според общоприетото в съдебната практика и в процесуалната доктрина материално-правната легитимация (за разлика от процесуалната) е въпрос по основателността, а не по допустимостта на иска .

При липсата на една от кумулативно изискуемите предпоставки за основателността на предявените иски безпредметно е да се установява наличието и на останалите.

Доколкото по делото не е доказано възникването и съществуването на претендираното от ищеца право, предявените от него субективно съединени главни иски по чл. 422 ГПК във връзка с чл.415,ал.1 ГПК във връзка с чл.79,ал.1, предл.1 ЗЗД във връзка с чл.150 ЗЕ са неоснователни и като такива следва да бъдат отхвърлени.

Неоснователни са и субективно съединените акцесорни иски по чл. 422 ГПК във връзка с чл.415,ал.1 ГПК във връзка с чл.86,ал.1 ЗЗД, чиято основателност е обусловена от тази на главните иски.

Относно разноските по делото :

На ищеца не следва да бъдат присъдени разноски , тъй като исовете са отхвърлени.

На ответниците и на подмагащата страна не следва да бъдат присъдени разноски , тъй като не са предявени съответните искания , а и не са представени доказателства за осъществени от тях разходи във връзка с настоящото исково дело.

На всеки от двамата ответници следва да бъдат присъдени направените от всеки от тях разноски по заповедното гр.д. № 21351/2020г. – платеното от всеки от тях възнаграждение за един адвокат (75 лв) видно от посоченото в представения с възражението по чл.415 ГПК договор за правна помощ и съдействие от 28.10.2020г.

Водим от гореизложеното **СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД , 68 СЪСТАВ**

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ изцяло като неоснователни предявените от „Т ЕАД, ЕИК*** със

седалище и адрес на управление: гр. София, ул. *** против А. К. И., ЕГН: *****, гр. София, ж.к. ***, обективно съединени установителни иски по **чл. 422 ГПК във връзка с чл.415,ал.1 ГПК във връзка с чл.79,ал.1, предл.1 ЗЗД във връзка с чл.150 ЗЕ и чл.86,ал.1 ЗЗД** за установяване със сила на присъдено нещо, че ответникът дължи на ищеца сумите : 337,24 лв (триста тридесет и седем лева и двадесет и четири стотинки), представляващи *4/18 части от стойността на доставена, но неизплатена топлинна енергия* за топлоснабден имот, находящ се в гр. София, ж.к. *** с абонатен № *** по договорни отношения между страните през периода *от 01.05.2016г. до 30.04.2019г.*; 49,63 лв (четиридесет и девет лева и шестдесет и три стотинки), представляващи *4/18 части от мораторната лихва* върху цената на топлоенергията за периода *от 15.09.2017г. до 21.05.2020г.*; 9,77 лв (девет лева и седемдесет и седем стотинки), представляващи *4/18 части от цената на услугата „дялово разпределение“* за същия имот през периода *от 01.02.2017г. до 30.04.2019г.*, и 1,86 лв (един лев и осемдесет и шест стотинки), представляващи *4/18 части от мораторната лихва* върху цената на услугата „дялово разпределение“ за периода *от 31.03.2017г. до 21.05.2020г.*, заедно със законната лихва върху главниците от 02.06.2020г. до окончателното плащане, за които е издадена заповед за изпълнение по чл.410 ГПК по заповедното гр.д. № 21351/2021г. по описа на СРС, 68 състав.

ОТХВЪРЛЯ изцяло като неоснователни предявените от „Т ЕАД, ЕИК*** със седалище и адрес на управление: гр. София, ул. *** против В. К. И., ЕГН: *****, с регистриран адрес : гр. София, ж.к. **, представляван по настоящото дело от назначен особен предсативител по чл.47,ал.6, предл.2 ГПК – адвокат М. С. , град София, ул. „*** обективно съединени установителни иски по **чл. 422 ГПК във връзка с чл.415,ал.1 ГПК във връзка с чл.79,ал.1, предл.1 ЗЗД във връзка с чл.150 ЗЕ и чл.86,ал.1 ЗЗД** за установяване със сила на присъдено нещо, че ответникът дължи на ищеца сумите : 337,24 лв (триста тридесет и седем лева и двадесет и четири стотинки), представляващи *4/18 части от стойността на доставена, но неизплатена топлинна енергия* за топлоснабден имот, находящ се в гр. София, ж.к. *** с абонатен № *** по договорни отношения между страните през периода *от 01.05.2016г. до 30.04.2019г.*; 49,63 лв (четиридесет и девет лева и шестдесет и три стотинки), представляващи *4/18 части от мораторната лихва* върху цената на топлоенергията за периода *от 15.09.2017г. до 21.05.2020г.*; 9,77 лв (девет лева и седемдесет и седем стотинки), представляващи *4/18 части от цената на услугата „дялово разпределение“* за същия имот през периода *от 01.02.2017г. до 30.04.2019г.*, и 1,86 лв (един лев и осемдесет и шест стотинки), представляващи *4/18 части от мораторната лихва* върху цената на услугата „дялово разпределение“ за периода *от 31.03.2017г. до 21.05.2020г.*, заедно със законната лихва върху главниците от 02.06.2020г. до окончателното плащане, за които е издадена заповед за изпълнение по чл.410 ГПК по заповедното гр.д. № 21351/2021г. по описа на СРС, 68 състав.

ОСЪЖДА „Т ЕАД, ЕИК*** със седалище и адрес на управление: гр. София, ул. *** **ДА ЗАПЛАТИ** на А. К. И., ЕГН: *****, гр. София, ж.к. ***, на основание **чл. 78, ал.3 ГПК** сумата от 75 лева (седемдесет и пет лева), представляваща направените от този

ответник *разноски* по заповедното производство по гр.д. № 21351/2020г. по описа на СРС, 68 състав- платеното адвокатско възнаграждение.

ОСЪЖДА „Т ЕАД, ЕИК*** със седалище и адрес на управление: гр. София, ул. *** **ДА ЗАПЛАТИ** на В. К. И., ЕГН: *****, с регистриран адрес : гр. София, ж.к. **, представляван по настоящото исково дело от назначен особен представител по чл.47,ал.6, предл.2 ГПК – адвокат М. С. , град София , ул. „*** на основание **чл. 78, ал.3 ГПК** сумата от **75 лева** (седемдесет и пет лева), представляваща направените от този ответник *разноски* по заповедното производство по гр.д. № 21351/2020г. по описа на СРС, 68 състав- платеното адвокатско възнаграждение.

Решението е постановено при участието на подпомагащата страна „Т.С.”ЕООД, ЕИК: 130036512 , гр. София,район „Слатина”, ул. ****

Решението подлежи на въззивно обжалване пред СГС в двуседмичен срок от връчването на съобщението до всяка от страните с преписа от решението (чл.259,ал.1 ГПК във връзка с чл.7,ал.2 ГПК).

Съдия при Софийски районен съд: _____